

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 10 września 2019 r. w sprawie T-883/16, Rzeczpospolita Polska/Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 listopada 2019 r. przez Republikę Federalną Niemiec

(Sprawa C-848/19 P)

(2020/C 27/33)

Język postępowania: polski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller, D. Klebs, których wspierali adwokaci H. Haller, T. Heitling, L. Reiser, V. Vacha)

Druga strona postępowania: Rzeczpospolita Polska, Komisja Europejska, Republika Łotewska i Republika Litewska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 10 września 2019 r. w sprawie T-883/16;
- skierowanie sprawy T-883/16 do Sądu Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania;
- rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów:

1. Zarzut pierwszy: zasada solidarności energetycznej nie jest kryterium prawnym, nie wynikają z niej żadne obowiązki działania dla instytucji wykonawczych

Wyrażona w art. 194 TFUE zasada solidarności energetycznej jako ogólna zasada przewodnia jest czysto politycznym pojęciem, a nie kryterium prawnym.

Z przewidzianej w prawie pierwotnym zasady solidarności energetycznej nie mogą wypływać żadne konkretne prawa i obowiązki dla Unii lub państw członkowskich. W szczególności z tej abstrakcyjnej zasady przewodniej nie wynikają żadne obowiązki dla instytucji wykonawczych, na przykład obowiązki w zakresie kontroli spoczywające na Komisji Europejskiej przy podejmowaniu przez nią decyzji.

Z uwagi na abstrakcyjność i niedookreśloność na pojęcie solidarności energetycznej nie można się także powoływać na drodze sądowej.

2. Zarzut drugi: zasada solidarności energetycznej nie znajdowała zastosowania w niniejszym przypadku

Zasada solidarności energetycznej stanowi tylko mechanizm kryzysowy, który znajduje zastosowanie wyłącznie w wyjątkowych przypadkach i w ścisłych warunkach, i nie podlega właśnie uwzględnieniu przy każdej decyzji Komisji Europejskiej.

Przesłanki zastosowania mechanizmu kryzysowego przy podejmowaniu będącej przedmiotem sporu decyzji Komisji Europejskiej z 2016 r. C(2016)6950 nie zostały spełnione.

3. Zarzut trzeci: Komisja Europejska przestrzegła zasady solidarności energetycznej

Gdyby zasada solidarności energetycznej znajdowała w ogóle zastosowanie do będącej przedmiotem sporu decyzji Komisji Europejskiej z 2016 r. C(2016)6950 (quod non), Komisja Europejska przestrzegła tej zasady przy podejmowaniu decyzji:

Przy podejmowaniu decyzji Komisja Europejska uwzględniła skutki zarówno dla polskiego, jak i dla całego europejskiego rynku gazu.

Przy badaniu przesłanek określonych w art. 36 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/73/WE należało mieć na uwadze jedynie zachowanie bezpieczeństwa dostaw będącego wyrazem zasady solidarności energetycznej.

Bezpieczeństwo dostaw w Polsce nie było i nie jest zagrożone.

4. Zarzut czwarty: w decyzji nie należało wyraźnie wspomnieć o zasadzie solidarności energetycznej

W będącej przedmiotem sporu decyzji z 2016 r. C(2016)6950 nie trzeba było wymienić wyraźnie wszystkich motywów uzasadnienia Komisji Europejskiej. Nie ma żadnych proceduralnoprawnych wytycznych, w jakim zakresie administracja europejska powinna uzasadniać swoje decyzje.

Uzasadnienie środków administracyjnych musi jedynie umożliwiać poznanie celu przyświecającego danemu środkowi, ale nie musi wymieniać wszystkich istotnych aspektów faktycznych i prawnych.

Zgodność z prawem decyzji Komisji Europejskiej nie może zależeć od tego, czy określone pojęcia są zawarte w decyzji.

5. Zarzut piąty: brak uchylenia będącej przedmiotem sporu decyzji z 2016 r. C(2016)6950 wyłącznie z powodu domniemanego błędu formalnego

Nawet gdyby będąca przedmiotem sporu decyzja z 2016 r. C(2016)6950 była formalnie niezgodna z prawem (quod non), nie prowadziłoby to do uchylenia decyzji, gdyż materialno-prawnie prawidłowe decyzje nie podlegają co do zasady uchyleniu na podstawie art. 263 akapit drugi TFUE wyłącznie z powodu ewentualnych błędów formalnych.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 12 września 2019 r. w sprawie T-629/17, Republika Czeska/Komisja, wniesione w dniu 26 listopada 2019 r. przez Republikę Czeską

(Sprawa C-826/19 P)

(2020/C 27/34)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, O. Serdula, I. Gavrilová, J. Vlácil, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rzeczpospolita Polska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-629/17;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C (2017) 4682;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.